

ALEŠ ŠTEGER

Podczas słuchania autora poetyckiego przekładu hymnu o perle

Jak gdyby to było wczoraj w jakimś innym stuleciu.
Greta Garbo była twoim erotycznym ideałem.
Stryj Oskar zaprowadzał cię na Pigalle,
Zamawiał świeżą jagnięcinę i szampan na śniadanie,
Opowiadając niezrozumiałymi zdaniami o Swedenborgu,
Pułapkach kręgów dyplomatycznych, nieśmiertelności ducha uniwersalnego.
Tymczasem twój dworek wraz z dachem zapadł się w czerwone litewskie błoto.
Tylko osmolone kominy jeszcze wystawały z opustoszałej ziemi,
Tobie zaś, jako członkowi Klubu Włóczęgów
Powoli świtało, że człowiek upleciony jest z nici nadziei i pomyłek,
Że każda węń wetkana nić ma przynajmniej trzy końce
I że łaska życzliwych rąk może być więcej warta od złota,
Kiedy niespodziewanie zaciskają się węzły.

Jak gdyby to było wczoraj w jakimś innym stuleciu,
Ale twój kontynent pozostaje stary.
Jak posiwiwały marynarz siedzisz na scenie, ubrany w koszulę rozwartego nieba.
Gdy przez otwarte okno wylatują świergocąc jeszcze ostatnie polskie wiersze,
Nad naszymi głowami zaczyna zastygać wstrzymywane powietrze.
Zastyga w perły, żarzące się nad naszymi głowami,
I gdy osłupiali niemo patrzymy, ty wytrwale tylko uśmiechasz się,
Jakbyś podczas żydowskiej uczyty wypił za dużo zimnej wódki.
Uśmiechasz się i mrużysz oczy, jak gdybyś chciał się przekonać,
Czy za naszymi plecami, nad mroczną taflą jeziora w oddali,
Naprawdę widzisz Chrystusa lecącego do nieba
Czy to wszystko jest tylko złudzeniem lamp błyskowych fotoreporterów,
Niepojętym śladem, który pozostaje po mocnym świetle,
Gdy, może na zawsze, zamykamy oczy.